

EIR: Columbus' første 'Bælte & Vej' inspireret af Nicolaus Cusanus

Af Will Wertz

30. sep. – Som Lyndon LaRouche længe har hævdet, så går podekrystallen til nutidens Ét Bælte, én Vejs storstiledede design for verdensfred, baseret på økonomisk udvikling, tilbage til Nicolaus Cusanus (kardinal Nikolaus von Kues) og hans umiddelbare medarbejdere: Paolo Toscanelli og Ferdinand Martin, kannik for Lissabon, Portugal, og kong Alfonso V af Portugals skriftefader. De var sammen ansvarlige for det første forsøg på at skabe et maritimt bælte mellem Europa og Kina, som udførtes af Christoffer Columbus, for at komplementere den allerede eksisterende Silkevej.

Toscanelli og Martin var blandt Nicolaus Cusanus' nærmeste medarbejdere. Det var faktisk dem, der udførte hans sidste vilje og testamente. Toscanelli optræder i Cusanus' *Dialog om cirkelns kvadratur* og Martin optræder i Cusanus' *Om det ikke-andet*. Nicolaus Cusanus havde kendt Toscanelli, siden Cusanus studerede jura i Padua, Italien, hvor han tog eksamen i 1424. Da Cusanus rejste til Konstantinopel på foranledning af Pave Eugenius 4., var han ledsaget af Antonio Martin, biskoppen af Oporto, broder til Ferdinand Martin, kong Alfonsos skriftefader. Formålet med Cusanus' rejse til Konstantinopel var at bringe repræsentanter for den græske og den russiske ortodokse kirke tilbage til Italien til det økumeniske koncil i Firenze, Italien, der begyndte i 1439 og sluttede i 1445.

Toscanelli rapporterede i et brev til Martin den 25. juni, 1474 (som blev videreformidlet til kong Alfonso V af Portugal), at en kinesisk ambassadør havde mødt Pave Eugenius IV i Firenze, før Koncilet i Firenze begyndte. Efter sit møde med paven, mødte den kinesiske ambassadør derefter Toscanelli personligt.

Kineserne havde dengang en avanceret navigationskapacitet og gennemførte, under Zheng Hes lederskab, syv store sørejser. To af disse fandt sted i 1414, og den sidste i 1433 sejlede op i det Røde Hav til Jeddah, der ligger meget tæt på Mekka. Det berettes også, at de besøgte Kairo, Egypten. Mødet med Pave Eugenius IV i Firenze menes at have fundet sted kort tid efter besøget i Kairo i 1433.ⁱ Sådanne diplomatiske udvekslinger mel-

lem den romersk-katolske kirke og Ming-Kina begyndte så tidligt som i 1371. Under Yongles regeringstid (1403-1424) modtog Kina en delegation fra pave-dømmet.ⁱⁱ

Både brevet skrevet af Toscanelli til Ferdinand Martin i 1474 og brevet skrevet til Columbus i 1480 findes i slutningen af denne artikel.

Nicolaus Cusanus (1401-1464).

I brevet til Martin gør Toscanelli det klart, at kineserne blev regeret af »astronomer og andre mænd, der var uddannet i naturvidenskab«. I sit brev til Columbus understreger Toscanelli »den mest rigelige og gode og sande information fra distingverede mænd med stor kundskab, der er kommet her til [det pavelige] hoffet i Rom [Firenze på den tid] fra omtalte steder«. Disse passager antyder, når de ses samlet, stærkt, at den kinesiske kundskab om astronomi og navigation bidrog til hans tillid til, at projektet om at nå Kina og Indien ved at sejle mod vest, ville være succesfuldt.

Efter den kinesiske ambassadørs besøg i Firenze, blev det økumeniske koncil i Firenze organiseret med det formål at genforene den romersk-katolske kirke med de græsk- og russisk-ortodokse kirker.

I det øjeblik var muligheden for at realisere en fælles skæbne blandt hovednationer og -kulturer i verden, centreret omkring Europa, Rusland og Kina, ved at blive til virkelighed. Dette er det koncept, der senere blev udviklet af Gottfried Leibniz – og som i dag advokeres af Lyndon og Helga LaRouche i konceptet om Ét Bælte, én Vej.

Den genforening, der blev opnået på koncilet i Firenze, blev imidlertid kortvarigt. Efter Zheng Hes død under hans sidste rejse i 1433, afbrød kineserne deres ambitiøse projekt om sørejser. I 1453 overtog ottoman-tyrkerne, med hjælp fra venetianerne, Konstantinopel.

Nicolaus Cusanus responderede med at skrive sin dialog, *Om troens fred*, i hvilken han fremførte argumenter for enhed i forskellighed blandt hele menneskeheden, baseret på det faktum, at alle mennesker er skabt i Skaberen levende billede, – det, som kineserne i dag kalder en *win-win-fremgangsmåde*. Karaktererne i dialogen omfatter repræsentanter for europæiske, indiske, arabiske, persiske, tatarske og andre kulturer. Som Toscanellis brev til Ferdinand Martin indikerer, så var herskeren af Cathay

Statue af Zheng He i Quanzhou Maritime Museum.

eller Kina på Marco Polos tid den Store Khan, der var tatar.

Før Cusanus' død indkaldte han en synode, der skulle reformere den katolske kirke, ud fra sin stilling som vicebiskop for Kirkestaten. Desværre mislykkedes Cusanus' reformindsats på det tidspunkt på grund af den oligarkiske fordærvelse i Europa, reflekteret i Curia.

Cusanus døde i 1464: Det blev overladt til hans umiddelbare medarbejdere Toscanelli og Ferdinand Martin at fortsætte hans vision og at udmanøvrere den venetianske fordærvelse, som dengang dominerede Europa.

I 1476 led Christoffer Columbus skibbrud i Portugal, hvor han blev venner med Ferdinand Martin. Vejledt af sin korrespondance med Martins medarbejder Toscanelli, blev Christoffer Columbus det uundværlige instrument for at fremme det store design, der, gennem genopdagelsen af den vestlige halvkugle og skabelsen af Amerikas Forenede Stater, nu atter står på dagsordenen. Denne gang må vi vinde!

Toscanellis brev til Ferdinand Martin

Til Fernan Martinez, Kannik af Lissabon,
Lægen Paulus sender hilsner.

Det glædede mig at høre om dit nære forhold til og venskab med din store og magtfulde konge [Afonso V]. Jeg har ofte før talt om en søvej herfra og til Indien, krydderiernes land; en sejlroute, der er kortere end den via Guinea. Du fortæller mig, at Hans Højhed ønsker, jeg

skal forklare dette i større detalje, så det bliver lettere at forstå og tage denne rute. Selv om jeg kunne vise dette på en globe, der repræsenterer Jorden, har jeg besluttet at gøre det på en mere simpel og klar måde ved at vise vejen på et søkort. Jeg sender derfor Hans Majestæt et kort, jeg selv har tegnet, på hvilket jeg har skitseret den vestlige kystlinje fra Irland i nord og til enden af Guinea, og øerne, der ligger langs denne kurs. Over for dem, direkte mod vest, har jeg indikeret begyndelsen af Indien, sammen med de øer og steder, man kommer til; hvor langt, man skal holde sig fra den arktiske pol og ækvator; og hvor mange ligaer, man må dække, før man kommer til disse steder, der er meget rige på krydderier, perler og ædelsten. Bliv ikke forbløffet, når jeg siger, at krydderier vokser i lande mod vest, selv om vi sædvanligvis siger øst; for den, der sejler mod vest, vil altid finde disse lande i vest, og den, der rejser mod øst over land, vil altid finde de samme lande i øst.

De lodrette streger på dette kort viser afstanden fra øst til vest, medens stregerne på tværs viser afstanden fra nord til syd. Kortet viser også forskellige steder i Indien, man kan komme til, hvis man løber ind i en storm eller modvind, eller andre uheld.

For at du skal vide så meget som muligt om disse steder, skal du vide, at de eneste mennesker, der bor på nogen af disse øer, er købmænd, der handler dér.

Det siges, at der er lige så mange skibe, søfolk og varer dér som i resten af verden tilsammen. Især i hovedhavnen ved navn Zaiton [Marco Polos Zaitum, sandsynligvis Quanzhou], hvor de laster og lossere et hundrede store skibe med peber hvert år, for ikke at tale om mange andre skibe med andre krydderier. Dette land har mange indbyggere, provinser, kongedømmer og utallige byer, som alt sammen regeres af en fyrste kendt som den Store Khan – hvilket på vort sprog betyder 'Kongernes Konge' – som hovedsageligt residerer i provinsen Cathay.

Hans forfædre ønskede stærkt at komme i kontakt med den kristne verden, og for henvend to hundrede år siden sendte de ambassadører til vor pave og bad ham sende dem mange lærde mænd, som kunne instruere dem i vor tro. Men disse ambassadører løb ind i vanskeligheder på vejen og måtte vende om uden at nå frem til Rom. På Pave Eugenius' tid kom der en ambassadør til ham, som fortalte ham om deres store venskabelige følelser for de kristne. Jeg havde en lang samtale med ambassadøren om mange ting; om de royale bygningers enorme størrelse, om deres floders forbløffende længde og bredde, og om det store antal byer på deres bredder – et så stort antal, at der langs én flod var to hundrede byer med meget lange, brede broer af marmor, som var udsmykket med mange søjler.

Dette land er rigere en noget andet, hidtil opdaget land, og ikke alene kunne det give stor profit og mange værdifulde ting, men det ejer også guld og sølv og ædelstene og alle slags krydderier i store mængder – ting, der ikke når frem til vore lande i øjeblikket. Der er også mange lærde, filosoffer, astronomer og andre mænd, der er uddannet i naturvidenskaberne, og som regerer det store rige og fører dets krige.

Toscanellis kort fra 1474, med den faktiske kontur af Nordamerika indsat i lys blå farve.

Fra byen Lissabon mod vest viser kortet seksogtyve sektioner, hver på to hundrede og halvtreds mil – i alt næsten en tredjedel af Jordens omkreds, før man når til den meget store og pragtfulde by, Quinsay. Denne by udgør omkring et hundrede mil i omkreds, har ti marmorbroer, og byens navn betyder 'Den Himmelske By' på vort sprog. Fantastiske ting er blevet videreført om dens enorme bygninger, dens kunstskatte og dens indkomster. Den ligger i provinsen Manji, nær provinsen Cathay, hvor kongen hovedsageligt bor. Og fra øen Antillia, som I kalder De Syv Byers Ø, og til den meget berømte ø Cipangu, er der ti sektioner, det er 2.500 mil. Denne ø er rig på guld, perler og ædelsten, og dens templer og paladser er guldbelagt. Men eftersom ruten til dette sted endnu ikke er kendt, forbliver alle disse ting skjulte og hemmelige; og dog kan man nå dertil meget sikkert.

Jeg kunne fortælle om mange flere ting, men eftersom jeg allerede personligt har fortalt dig om dem, og da du er en mand med god dømmekraft, vil jeg ikke skrive mere om det. Jeg har forsøgt at besvare dine spørgsmål så godt, som manglen på tid og mit arbejde har tilladt mig, men jeg er altid rede til at tjene Hans Højhed og besvare hans spørgsmål i større detaljer, hvis han ønsker det.

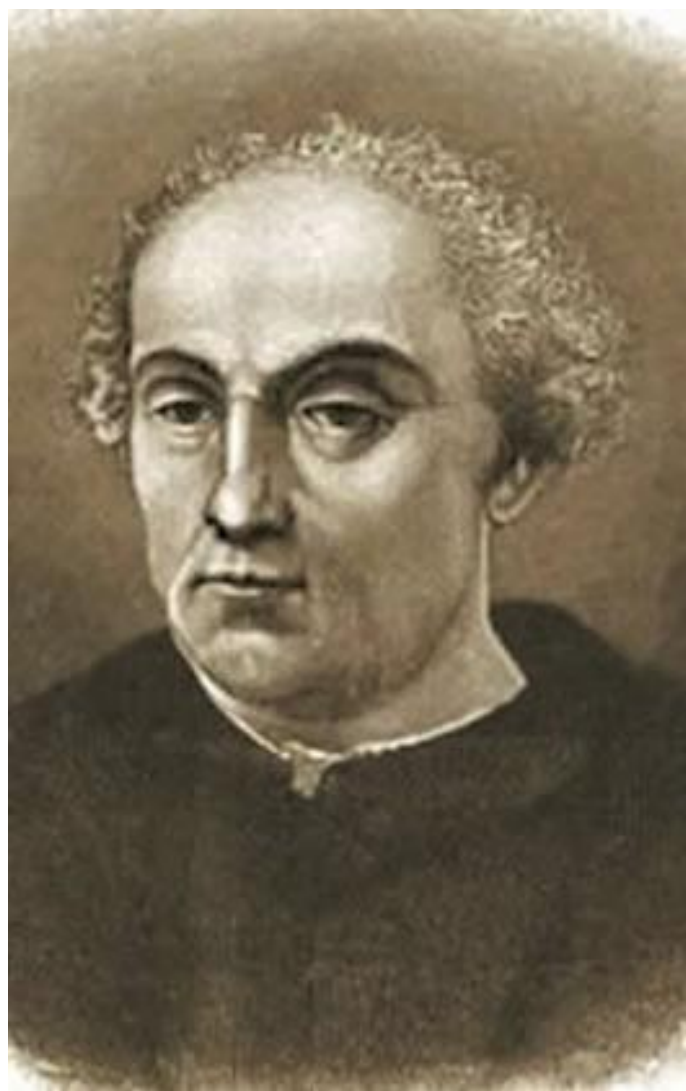
Skrevet i Firenze, den 25. juni, 1474.ⁱⁱⁱ

Toscanellis brev til Columbus (1480)

Paul, Christoffer Columbus' læge, hilser. Jeg modtog dine breve med de ting, du sendte mig, og modtog med dem stor tilfredshed. Jeg forstår dit storslåede og store ønske om at sejle fra dele af Østen til Vesten på den måde, der blev fremlagt i brevet, som jeg sendte dig, og som bedre vil blive demonstreret på en rund kugle. Det glæder mig meget, at jeg bliver vel forstået: for rejsen er ikke alene mulig, den er sand, og vil med sikkerhed blive ærefuld og afkaste uberegnelig profit, og stor berømmelse blandt alle kristne. Men man kan ikke vide dette fuldstændigt, undtagen gennem erfaring og praksis, som jeg har fået i form af den mest rigelige og gode og sande information fra distingverede mænd med stor kundskab, der kom her til det [pavelige] hof i Rom [Firenze på det

tidspunkt] fra omtalte steder, og fra andre, som var købmænd, der længe har gjort forretninger på disse steder, mænd af stor autoritet. Når denne rejse således skal gennemføres, bliver det til magtfulde kongeriger og byer og meget ædle provinser, meget rige i alle former for ting i stor overflod og meget nødvendige for os, såsom alle slags krydderier i stor mængde og ædelstene i stor overflod.^{iv}

Denne artikel forekommer i EIR, 6. okt., 2017.

Paolo dal Pozzo Toscanelli (1397-1482)

ⁱ Der er mange kilder, der beretter om disse to rejser, inkl. *Trade, Travel and Exploration in the Middle Ages: An Encyclopedia*, der fortæller, at, i rejsen i 1414, 'besøgte en kinesisk mission Mekka og fortsatte til Egypten' ([A Chinese mission visited Mecca and continued to Egypt](#)) og fra <http://factsanddetails.com/china/cat2/4sub8/item45.html>: »Den syvende og sidste rejse (1431-33) blev udsendt af kejser Yongles efterfølger, hans barnebarn kejser Xuande. Denne ekspedition havde mere end et hundrede store skibe og over 27.000 mænd, og den besøgte alle de vigtige havne i det Sydkinesiske Hav og det Indiske Ocean, såvel som Aden og Hormuz. En hjælperejse sejlede op i det Røde Hav til Jidda, der ligger kun få hundrede mil fra de hellige byer, Mekka og Medina.« Og, ifølge [Wang Tai Peng](#) i »Zheng He og hans udsendinges besøg til Kairo i 1414 og 1433«, omfattende den sidste hjælperejse syv udsendinge, der talte flere sprog, inkl. arabisk og latin. Et af formålene med denne rejse var at annoncere »det kejserlige Ming-edikt fra kejser Xuande til Kongeriget Maijia eller Mekka, Kongeriget Baigeda eller Bagdad, Kongeriget Mosili eller Kairo, Kongeriget Mulanpi eller Marokko og Kongeriget Fulin eller Firenze, om, at de alle var hans undersåtter. Ifølge Ming-historie var Egypten og Marokko blandt de fremmede lande, der havde modtaget det kinesiske kejserlige edikt og gaver, men ikke havde sendt nogen tribut til Ming-Kina. Men Firenze og Bagdad tilhørte den kategori af fremmede lande, der allerede havde betalt tribut til Ming-Kina under kejser Yongles regeringstid (1403-1424).« De udenlandske herskere skulle præsenteres for Xuandes astronomiske kalender, der markerede hans indvielse og med kort og navigationshjælpemidler, der skulle gøre det muligt for fremmede herskere at sende tribut tilbage til Kina.

ⁱⁱ I *Pavedømmet og Oldtidens Kina* af Tai Peng Wang, nævnes de følgende kilder: Yan Conglina: Zhuyu Zhouzi Lu [Comprehensive Record of Foreign Lands] and Zhang Xing Lang: Zhangxi Jiaotong Shiliao Huibian [Collected Historical Sources of the History of Contacts between China and the West], Vol. 1, Chapter 6, p. 315.

ⁱⁱⁱ Kilden til dette brev er Christoffer Columbus' dagbøger (*The Journals of Christopher Columbus*): I fodnote 2, side 4, står der: »En kopi af det originale brev fra Toscanelli til Martins i Columbus' egen håndskrift blev fundet i Columbine Biblioteket i Sevilla i 1860. Det var en blank side i en bog af Eneas Silvius, som tidligere tilhørte admiralen. Det er trykt i Asensios *Life of Columbus* (I, s. 250), og ovenstående er oversat fra teksten fra Asensio. En spansk version findes i *Las Casas* I, s. 92, og en italiensk version i *Vita del Ammiraglio*, kap. xiii.« Eneas Silvius var Enea Silvio Bartolomeo Piccolomini (18. okt. 1405 til 14. aug. 1464). Han var Pave Pius II fra 19. aug. 1458 til sin død i 1464. I 1459 udnævnte Pave Pius II Nicolaus Cusanus til biskop for Kirkestaten.

^{iv} <http://www.latinamericanstudies.org/columbus/Columbus-Journal.pdf>